

UOHSP0003VDD

62 Ca 27/2009-43

USNESENÍ

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, Brno
Došlo: 10-08-2009
Číslo: 0045-10244/009
Přílohy: /

OSOBNĚ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Statutární město Zlín**, se sídlem ve Zlíně, Nám. Míru 12, IČ 00283924, zastoupeným JUDr. Petrem Balcarem, advokátem, se sídlem AK v Praze 5, E. Peškové 15, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1.4.2009 č.j. R140/2008/VZ-116/2009/310/Asc, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě směřující proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1.4.2009 č.j. R140/2008/VZ-116/2009/310/Asc, **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno jak druhostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 1.4.2009 č.j. R140/2009/VZ-116/2009/310/Asc, tak i prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2008 č.j. S110/2008/VZ-09642/2008/530/RP pro jejich nezákonnost a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Současně žalobce navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek, neboť při současném stavu rozpočtu žalobce (kdy nemá plánovanou žádnou rozpočtovou rezervu, kterou by bylo možné využít pro uhrazení pokuty) by povinnost zaplatit pokutu, vedla k omezení výdajů v oblasti investic a mohla by ohrozit i probíhající investiční akce.

Žalovaný se k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě v soudem stanovené lhůtě 7 dnů ani později, nijak nevyjádřil, přestože mu písemná výzva soudu spolu s žalobou byla řádně doručena do jeho vlastních rukou dne 19.6.2009.

Podle ustanovení § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „SŘS.“) podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 SŘS soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku

se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Přiznání odkladného účinku žalobě je institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila závažná a těžko odčinitelná újma, ovšem za předpokladu, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy při rozhodování o přiznání odkladného účinku stíhá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003 č.j. 52 Ca 9/2003). Má-li mít tento návrh úspěch, musí žalobce doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, tato musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

Lze tedy uzavřít, že přiznání odkladného účinku žalobě je vázáno na kumulativní splnění tří zákonných předpokladů: první z předpokladů by byl splněn tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhý z nich by byl splněn tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí předpoklad je vázán na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

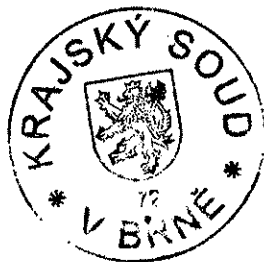
Soud se tedy nejprve zabýval prvním ze shora uvedených předpokladů přiznání odkladného účinku žalobě, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy. V tomto směru je nutné zdůraznit, že žalobce svůj návrh na přiznání odkladného účinku žalobě odůvodnil pouze obecným tvrzením, že *„při současném stavu rozpočtu žalobce (kdy nemá plánovanou žádnou rozpočtovou rezervu, kterou by bylo možné využít pro uhrazení pokuty) by povinnost zaplatit pokutu v uložené výši, vedla k omezení výdajů v oblasti investic a mohla ohrozit i probíhající investiční akce.“* V této souvislosti je nutné zdůraznit, že žalobce ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nijak blíže nespécifikoval jakým konkrétním způsobem by se mohla pokuta uložená žalovaným ve výši 300.000,- Kč negativně promítnout v jeho majetkové sféře, své obecné tvrzení ani nedoložil žádnými konkrétními důkazy, z nichž by soud při posouzení předpokladu nenahraditelnosti vzniklé újmy mohl vycházet. V této souvislosti je nutné rovněž připomenout, že samo negativní promítnutí sankce do majetkové sféry delikventa je elementárním smyslem správního trestání.

V daném případě tedy žalobce primárně neprokázal splnění zákonného předpokladu nenahraditelnosti vzniklé újmy vyplývající z ustanovení § 73 odst. 2 SŘS, neboť břemeno tvrzení ponechal žalobce v obecné rovině a břemeno důkazní vztahující se k této skutečnosti ničím nedoložil. Z těchto důvodů se soud pak již nezabýval dalšími dvěma zákonnými předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě a za tohoto stavu věci nezbylo, než návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě směřující proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1.4.2009 č.j. R140/2008/VZ-116/2009/310/Asc, zamítnout.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 SŘS a contrario).

Krajský soud v Brně dne 4. srpna 2009

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu